

BESLISSING OP BEZWAAR**174951-246092**

De Stichting Schakelring te Waalwijk (bezwaarde) heeft op 2 maart 2016, via het daarvoor door de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa) beschikbaar gestelde webportaal, bezwaar gemaakt tegen de beschikking "Definitieve verdeling transitiebedrag GRZ 2013" van 18 januari 2016 met het kenmerk TB/CU-GRZDT-300-1159-2. In deze beschikking heeft de NZa een fout in berekende marktaandelen voor de definitieve verdeling van het verrekenbedrag 2013 van bezwaarde hersteld. De eerdere beschikking TB/CU-GRZDT-300-1159-1 van 17 december 2015 wordt in het besluit van 18 januari 2016 ingetrokken en vervangen.

Bij brief van 11 maart 2016 heeft de NZa bezwaarde medegedeeld dat het bezwaar niet binnen de wettelijke termijn van zes weken is ingediend. Bezwaarde is in de gelegenheid gesteld aan te geven welke omstandigheden hebben geleid tot overschrijding van de bezwaartermijn. Bij brief van 24 maart 2016 heeft bezwaarde van deze gelegenheid gebruik gemaakt.

Op grond van het Besluit organisatie, mandaat, volmacht en machtiging NZa is de directeur Strategie van de NZa bevoegd om namens de NZa te beslissen op het bezwaarschrift. De directeur verklaart namens de NZa het bezwaar niet-ontvankelijk. Dit betekent dat het bezwaar niet inhoudelijk wordt beoordeeld.

Hieronder wordt dit besluit toegelicht.

Wettelijk kader

Zoals blijkt uit de artikelen 6:7 tot en met 6:9 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), is de termijn van zes weken voor het maken van bezwaar verstreken op 29 februari 2016.

Te late indiening van een bezwaar kan niet-ontvankelijkheid daarvan tot gevolg hebben. Ingevolge artikel 6:11 Awb treedt dit gevolg echter niet op, indien redelijkerwijs niet kan worden gesteld dat de bezwaarmaker met de te late indiening in verzuim is geweest.

De termijn voor het indienen van een bezwaarschrift is van openbare orde. Hieruit volgt dat de NZa niet de vrijheid heeft om zelfstandig de termijn voor het indienen van een bezwaar aan te passen of in deze een coudance beleid te volgen. Dit betekent dat de NZa slechts van de termijn kan afwijken indien er sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding. Is dit niet het geval dan is de NZa gehouden een bezwaar dat te laat is ingediend niet-ontvankelijk te verklaren.

Gronden

Bezwaarde voert, samengevat, aan dat het transitiebedrag 2013 niet juist is vastgesteld omdat bezwaarde foutieve informatie heeft aangeleverd over het onderhanden werk. Dit transitiebedrag heeft de NZa in een besluit van 15 december 2014 met het kenmerk TB/CU-GRZ-2014-T-300-1159 vastgesteld.

Omdat bezwaarde pas bij het vaststellen van de jaarrekening 2014 in april/mei 2015 heeft geconstateerd dat zij foutieve informatie had aangeleverd heeft bezwaarde niet tijdig tegen dit besluit bezwaar kunnen aantekenen.

Bezwaarde heeft daarom tegen een latere tariefbeschikking die, aldus bezwaarde, ook betrekking heeft op het transitiebedrag 2013 bezwaar aangetekend. Dit betreft de beschikking "Definitieve verdeling transitiebedrag GRZ 2013" van 18 januari 2016 met het kenmerk TB/CU-GRZDT-300-1159-2. Bezwaarde verzoekt de NZa, in het kader van een bezwaarprocedure tegen deze tariefbeschikking, het transitiebedrag 2013 te heroverwegen en vast te stellen op basis van de juiste informatie. Ten aanzien van de termijnoverschrijding brengt bezwaarde naar voren niet in staat te zijn geweest binnen de bezwaartermijn van zes weken tegen dit besluit bezwaar aan te tekenen, omdat de beschikking op een laat moment is ontvangen. Daarnaast was er een periode van afwezigheid van de adviseur Planning & Control, waardoor bezwaarde pas laat heeft kunnen reageren op de beschikking.

Oordeel NZa

Uit jurisprudentie over artikel 6:11 Awb blijkt dat de bestuursrechter uiterst terughoudend is in het aanvaarden van omstandigheden voor de verschoonbaarheid van de termijnoverschrijding. In het kader van de rechtszekerheid is het immers van groot belang dat helder en duidelijk is wanneer een beschikking juridisch onherroepelijk wordt.

Beschikking 15 december 2014

De NZa stelt vast dat het bezwaar inhoudelijk is gericht tegen het besluit van 15 december 2014 met het kenmerk TB/CU-GRZ-2014-T-300-1159. In dit besluit heeft de NZa het verrekenbedrag 2013 vastgesteld. Voor zover het bezwaar is gericht tegen de beschikking van 15 december 2014 oordeelt de NZa als volgt.

Bezwaarde voert aan tegen de beschikking van 15 december 2014 geen (tijdig) bezwaar te hebben aangetekend omdat bezwaarde vier tot vijf maanden nadat het besluit was afgegeven ontdekte dat een foute berekening was opgevoerd.

Dat bezwaarde er na het verstrijken van de bezwaartermijn achter kwam dat de aanvraag foutief is ingevuld en daarom eerder geen reden had om bezwaar aan te tekenen, is geen omstandigheid die tot verschoonbare termijnoverschrijving leidt. Een dergelijke omstandigheid komt voor bezwaarde haar eigen rekening en risico.

Beschikking 18 januari 2016

In de nu bestreden tariefbeschikking TB/CU-GRZDT-300-1159-2 van 18 januari 2016 wordt het verrekenbedrag 2013 niet vastgesteld, maar de verdeling van het transitiebedrag 2013 naar marktaandelen per zorgverzekeraar. De NZa wijst bezwaarde er daarom op dat het niet mogelijk is om, door een bezwaar te richten tegen deze beschikking, het transitiebedrag 2013 opnieuw aan de orde te stellen. Dit bedrag is immers in het reeds onherroepelijk geworden besluit van 15 december 2014 vastgesteld.

Wel is het mogelijk om bezwaar aan te tekenen tegen bijvoorbeeld de berekening van de marktaandelen en de verdeling van het bedrag naar de verschillende zorgverzekeraars.

Voor zover het bezwaar is gericht tegen de beschikking van 18 januari 2016 oordeelt de NZa als volgt.

Bezwaarde voert aan dat het late moment van ontvangst van de beschikking en de periode van afwezigheid van de adviseur Planning & Control de redenen zijn waarom bezwaarde pas (te) laat kon reageren op de beschikking.

De genoemde omstandigheden maken de termijnoverschrijding niet verschoonbaar. Bezwaarde heeft een kopie van de beschikking van 18 januari 2016 als bijlage gehecht aan het bezwaarschrift. Op deze beschikking staat een ontvangststempel van de zorgaanbieder gedateerd 20 januari 2016. De opmerking dat de beschikking op een laat moment door bezwaarde is ontvangen, kan de NZa daarom niet volgen.

Uit jurisprudentie over artikel 6:11 Awb blijkt verder dat het te laat bekend worden met en bezwaar aantekenen tegen een besluit als gevolg van vakantie (of afwezigheid om andere reden) van een personeelslid geen omstandigheid is die tot verschoonbare termijnoverschrijding leidt.¹ Het is aan de bezwaarmaker om ervoor te zorgen dat hij/zij voor vervanging zorgt in het geval van afwezigheid van een medewerker. Het kan bezwaarde daarom worden verweten dat bezwaarde niet de normaal te achten voorzorg heeft betracht om te voorzien in de behandeling van ingekomen post tijdens de vakantie of afwezigheid van de medewerker. Ook had bezwaarde gebruik kunnen maken van de mogelijkheid om een zogenaamd 'pro forma' bezwaarschrift (een bezwaarschrift dat nog niet is gemotiveerd) in te dienen. De bezwaarmaker stelt daarmee zijn rechten veilig en kan later de motivering van het bezwaar indienen.

Ook overigens zijn ons geen bijzondere omstandigheden bekend die toepassing van artikel 6:11 Awb kunnen rechtvaardigen. Derhalve kan niet worden geoordeeld dat bezwaarde redelijkerwijs niet in verzuim is geweest.

Conclusie

Het bezwaar is niet-ontvankelijk.

U bent niet uitgenodigd voor een hoorzitting, voorafgaand aan deze beslissing op bezwaar, omdat hiervan op grond van artikel 7:3, aanhef en onder a, Awb kan worden afgezien indien het bezwaar niet-ontvankelijk is.

¹ Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Hoge Raad van 3 februari 1999, BNB 1999/112.

Ingevolge artikel 8:1 Algemene wet bestuursrecht (Awb) juncto 8:6 Awb juncto hoofdstuk 2, artikel 4 van Bijlage 2 Awb (Bevoegdheidsregeling bestuursrechtspraak) kan een belanghebbende binnen zes weken na de datum van verzending van dit besluit beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven, Postbus 20021, 2500 EA 's-Gravenhage. Het beroep dient conform artikel 6:5 lid 1 Awb schriftelijk en ondertekend te worden ingediend en moet ten minste de volgende gegevens bevatten: naam en adres van de indiener, een omschrijving van het besluit waartegen het beroep zich richt en de gronden van het beroep. Indien beschikbaar dient een afschrift van het besluit te worden meegezonden.

Hoogachtend,
De Nederlandse Zorgautoriteit

prof. dr. M.C. Mikkers RA,
directeur Strategie